

**13 AUGUST
ANTONIOS MARKOU**

**PARACLISUL
SF. IERARH
TIHON,
EPISCOPUL
VORONEJULUI**

PARACLISIERUL PE AUGUST-GR

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

13 Αὐγούστου

Παρακλητικός Κανὼν Ἁγίου ΤΥΧΩΝΟΣ τοῦ Ζαντόνσκ Ποίημα Ἀντ. Μάρκου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142) Ψαλμὸς καὶ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ τοῦ Κυρίου Ἀρχιερεῖ εὐημόλπω,* τῷ διὰ λόγου κηρύξαντι λόγον,* Λόγου τοῦ μόνου ὑπάρχοντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* ἅπαντες βοήσωμεν* οἱ πιστοὶ μετὰ πόθου,* χαίροις Τύχων Ἄγιε,* Ἀρχιερέων ἀκρότης,* ἡμᾶς μὴ παύης ἐκδιδάσκων ἀνυμνεῖν* καὶ ἀναπέμπειν* Κυρίῳ τὴν αἴνεσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ὡς μητρί ἐκβοῶμεν,* οἱ τυραννόμενοι ἐχθροῦ δυναστεία,* τῇ θεϊκῇ Σου σκέπασον ἀγάπη ἡμᾶς* σπεῦσον, Κόρη, ρύσασθαι* τῶν τοῦ Βελίαρ παγίδων,* ὁμοῦ πανσέπτῳ Τύχωνι,* καὶ τῆς δαιμόνων μανίας* οὗτος οὐ παύει γὰρ αἰτεῖσθαι ὑπὲρ ἡμῶν,* τῇ Σῇ πρεσβείᾳ,* Κυρίου τὸ ἔλεος.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμὸς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, δοξαστικός ἅμα τε καὶ ἱκετευτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· *ΑΝΤΩΝΙΟΥ*.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χάρισαί μοι λόγον, Τριάς σεπτή,* λιταῖς τοῦ ἁγίου*
Λειτουργοῦ Σου καὶ φωτισμόν,* ὅπως δυνηθῶ τοῦ
ἀνυμνήσαι,* τὰ κατ' ἐχθροῦ ἐκείνου ἔνδοξα τρόπαια.

Ἀγάπης τὸν ἔμπλεον, ἀδελφοί,* ὑμνήσωμεν ὕμνοις*
θεαρέστοις καὶ τὴν αὐτοῦ* τιμήσωμεν μνήμην θεαρέστως,*
ὡς θεαρέστως ἐν κόσμῳ βιώσαντος.

Ἴον εὐωδέστατον τοῦ Σταυροῦ,* κρῖνον ἐκβλαστῆσαν* ἐν
τῆς Ῥωσίας ἁγία γῆ,* ῥόδον εὐωδέστατον, Πάτερ,* τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἐδείχθης, πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ἄνασσα Κόρη, ὑπερφυῶς,* τέτοκας τὸν Λόγον*
ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ* καὶ Πνεύματι ἅμα· διὸ πάντες,* ὡς
Θεοτόκον ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰκετεύομεν, Πάτερ,* ἡμῶν τὰ πάθη καὶ τραύματα,*
σπεῦσον σαῖς ἁγίαις πρεσβείαις,* ταχέως ἴασαι.* Ἴν'
εὐφημῶμεν σε,* Ἀρχιερέων τὸ κλέος,*
Τύχων πολυθαύμαστε,* Ζαντόνσκ τὸ καύχημα.

Ἐμπαθείας νικήσας* τοὺς λογισμοὺς, Ἄγιε,* πρᾶος καὶ
ἀκέραιος ὄφθης* καὶ πλήρης χάριτος,* παιδεύων τέκνα
σου* πρὸς ἐπιδόσεις ἁγίας* καὶ παραμυθῶν αὐτά,* ὧ
Τύχων, πάντοτε.

Ὡραῖσας ἀγῶσι* τῶν ἀρετῶν ἄρουραν,* Πάτερ, τῆς
καρδίας σου, στάχυν* πολύχουν ἠνεγκας,* Τύχων

πανόλβιε,* δι' οὗ ἡμῶν διατρέφεις* τὰς ψυχὰς, ἐν χάριτι* τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον, Κυρία Παρθένε,* ἡ τὸν Κύριον τέξασα,* σπεῦσον νῦν καὶ λύτρωσαι πάντα* ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων.* σύν σοί δέ φέρομεν,* πρὸς Κύριον πρεσβείαν,* Τύχωνα τὸν ἔνδοξον,* Ζαντόνσκ τό καύχημα.

Διάσωσον* τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Παντελεῆμον,* ὅτι πάντες κατόπιν Σου αὐτῷ καταφεύγομεν,* ὡς ἔχοντι* τὴν πρὸς Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεπον* ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου* καὶ Τύχωνος ταῖς λιταῖς Οἰκτῖρμον,* ἔφ' ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς* καὶ λύτρωσαι τὸν λαὸν Σου.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τύχωνος τῆ πρεσβείᾳ νῦν προσπίπτομεν,* οἱ ἐν πόνοις ψυχῆς* καὶ θλίψεσι ὑπάρχοντες* καὶ δι' αὐτοῦ αἰτούμεθα* τὸ τοῦ Κυρίου ἄμετρον ἔλεος* καὶ τὴν ταχεῖαν Τούτου συνδρομὴν* καὶ τὴν βεβαίαν Αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκω Κύριε.

Τύχων θεῖε ἐπάκουσον,* λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σέ γεραίροντας* καὶ τιμῶντάς σου τὸ λείψανον,* ὃ ἡμῖν ἐλέει σου δεδώρηται. [2]

Ἰκετεύομεν ἔνδοξε,* τὴν νενεκρωμένην ψυχὴν ἡμῶν καὶ ὄζουσαν,* ταῖς πρεσβείαις σου ἀνάστησον,* ἔραστά Κυρίου πανσεβάσμιε.

Βαρυθέντας τοῖς πάθεσι,* ὡς ἔχων παρρησίαν, Πάτερ ἰκέτευε,* τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι,* τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Μητρός Σου δεήσεσι,* Τύχωνος ὁμοῦ τε Κύριε δώρησαι,* τοῖς ἰκέταις Σου τὴν ἄφεσιν,* τῶν πλημμελημάτων, Ὑπεράγαθε.

Ὁδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄρον ἀφ' ἡμῶν* ἀμαρτίας τῆ πρεσβείᾳ σου* τὸν βαρυτάτον ζυγὸν καὶ τῆς φθορᾶς* τοὺς ἰκέτας σου ἀπάλλαξον, χρυσόστομε.

Σῶσον τὰς ψυχὰς* τῶν σπευδόντων τῷ λειψάνῳ σου* φιλαργυρίας ἐξαιρούμενος ἡμᾶς,* Τύχων Πατὴρ ἡμῶν θεοπόθητε.

Σῶσον τοὺς πιστῶς* τῷ λειψάνῳ σου προστρέχοντας,* Τύχων Πάτερ, καὶ αἰτουμένους παρά σου* ἀσθενείας ἐξ ἀπάσης νῦν τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖσόν με, Ἄγνη,* ταῖς ἀκτίσι τοῦ προσώπου Σου,* τὸ καθαρὸν Χριστοῦ παλάτιον* καὶ καθορᾶν με τῆς μορφῆς Αὐτοῦ ἀξίωσον.

Ωδή σ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μνημόνευσον* πάντων ἡμῶν Ἀρχιθύτα,*
τῆ οὐρανίῳ ιστάμενος Τραπέζη,* μέσον χοροῦ Ἱεραρχῶν
καὶ Πατέρων,* τοῖς τῷ Κυρίῳ τὸν αἶνον προσφέρουσι·
* πρέσβυν γάρ σέ πρὸς Αὐτόν* ἐπιγραφόμεθα Πάτερ
χρυσόστομε.

Τὸν ἄρα ντα* τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου* καὶ ἐν Κρανίῳ
καταργήσαντα ταύτην,* ἀπὸ παιδὸς ἀγαπήσας, ὦ Τύχων,*
Ζαντόνσκ τὴν Μάνδραν τὴν θείαν κατῶκησας,* ἐν ἧ
ἐκαθήρας σὴν ψυχὴν,* εἰς τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ ἐστερεώσω.

Ἀνάστηθι* ἀνεβόας, ὦ Τύχων,* πρὸς τοὺς εἰς σέ
προσερχομένους καὶ ἔργοις* τῆς μετανοίας, Χριστῷ τῷ
Κυρίῳ,* εὐαρεστῆσαι σπεύσατε λέγοντες·* ἰλάσθητι ἡμῖν,
Σωτήρ,* ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Νενίκημαι,* ὑπὸ παθῶν τῶν τοῦ βίου* τῶν ἀκαθάρτων,
ἃ μολύνουσι, Μῆτερ,* τὴν ἐν ἐμοί τοῦ Κυρίου εἰκόνα·*
παρηγορίας πηγὴ παρηγόρησον,* τὸν δάκρυσι καὶ
στεναγμοῖς* κατατρυχόμενον, Κόρη Πανύμνητε.

Διάσωσον* τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Παντελεῆμον,*
ὅτι πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν,*
ὡς ἔχοντα* τὴν πρὸς Σέ παρρησίαν.

Ἄχραντε,* ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,* ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,* ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Βορονέζ τῷ Ἐπισκόπῳ προσκομίζοντες* μύρα δόξης καὶ αἰνέσεως, προσεῖπωμεν* τούτῳ λόγον ἐκ ψυχῆς,* ῥήματα εὐλογίας,* εὐλογοῦντες Ἰησοῦν τὸν ἀναδείξαντα,* κοινωνόν Αὐτοῦ τῆς δόξης καὶ χρηστότητος* διὸ βοῶμεν αὐτῷ* **χαίροις Τύχων Πατέρῳ ἡμῶν.**

Προκείμενον. *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσις.*

Στ. *Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλη, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...*

Δεῦτε οἱ πιστοί,* τὸν ὠραϊσμένον ἐν κάλλεσι* τῆς καλλοποιοῦ ἀσκήσεως* Τύκωνα εὐφημήσωμεν.* Οὗτος γὰρ ὡς λαμπρὸς ἀστὴρ* ἀνέτειλεν ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι* καὶ θείοις ἀγῶσι ἀφθαρσίαν προσεκτήσατο* καὶ νῦν αὐλίζει ἐν οὐρανῷ,* τοῖς ἄνω γηθόμενος χορείαις τῶν Ἁγίων,* μεθ' ὧν πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥῦσαι ἀπὸ κινδύνων* τῶν νῦν ἐπερχομένων,* ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀνιάτως νοσήσαντας* Ζαντόνσκ Μονῆς τὸ κλέος,* Βορονέζ πολιοῦχε,* πάντων ἡμῶν πρὸς Χριστὸν ὁ θερμότατος* ἐν παρρησίᾳ πρεσβευτής,* ὁ φιλαδέλφως δεόμενος πάντοτε.

Ὅλως ἡγιασμένος,* ὅλως κεκαθαρμένος,* ὅλως οὐράνιος ὄφθης, κἂν ἄνθρωπος,* ἀγγελικῶν ταγμάτων* τὴν βιοτὴν ζηλώσας* καὶ ἀσκήσει βίου ταύτης τετύχηκας* καὶ γέγονας τοῖς ἐν τῇ γῆ* θείων Ἀγγέλων τὸ ἔμψυχον ἔκτυπον.

Ἐπὶ Σταυροῦ τὴν σκέπην* τήρησον σοὺς ἱκέτας,* τοὺς προσιόντας ἐν πίστει σὸν λείψανον* τὴν δύναμιν γὰρ ἔχεις,* ὡς ἔχων παρρησίαν* πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων καὶ Κύριον,* τὸν ἐν Κρανίῳ καὶ Σταυρῷ* τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν καταργήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἰασιν δώρησαι μοι,* ὡς καὶ παρηγορίαν,* τῶν
προσπυρόντων Σοὶ πίστει ἢ πρόμαχος.*
Σοὶ γὰρ προσπίπτω, Κόρη,*
τῇ Σῆ ἐπιστάσι* καὶ γηθοσύνας κραυγάζω Σοὶ.* μὴ
ἐπιλάθου Σοῦ λαοῦ,* ὅς ἀνακράζει ἐμπόνως, Σὺ
πρόφθασον.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Τείχισον, Πάτερ,* ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις,*
ἡμῶν τὸν βίον, τῶν σοῦ ἐπιδεομένων,* ὁδηγῶν πρὸς ἄνω*
τάς τοῦ νοῦς κινήσεις.

Ὅσοι ἐν πίστει* εἰλικρινεῖ προσιοῦσι,*
τῇ θήκῃ τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου σου λειψάνου,*
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων* λαμβάνουσι τὴν ῥῶσιν.

Ῥωσίας μέγας* διδάσκαλος ἐδείχθης,*
λόγοις ἱεροῖς καὶ διδαχαῖς σου, Τύχων,*
διὸ ἡμῶν προστάτης* καὶ βοηθός νῦν πέλεις.

Θεοτοκίον.

Ὅρμησον πάντας,* Παρηγορήτισσα Κόρη,* παρηγορία
τῇ Σῆ ἐν οὐρανίῳ ὄρμῳ* γαλήνης διαρκοῦς,* πρεσβείαις
πρὸς Υἱὸν Σου.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπιδε εἰς πτωχείαν*
τοῦ ταῦτα σικουργοῦντος* καὶ σαῖς πρεσβείαις πρὸς
Κύριον, Ἄγιε,* ἐμπλούτισον ἐμὴν ψυχὴν,*
τῶν δωρεῶν καὶ χαρίτων τοῦ Πνεύματος.

Εὐχαῖς σου τὰς σειράς μου* τῶν παισμάτων λῦσον
* καί τὸ χειρόγραφον, Πάτερ, διάρρηξον* τῆς ἁμαρτίας,
τοῦ τὴν σὴν* ἀγίαν μνήμην εὐμόλπως κηρύττοντος.

Ὅδόν τῆς μετανοίας* ἀξίωσον βαδίσαι* τοῦ Ἀσώτου
ἐπόμενος ἵχνεσι,* ὡς καὶ τῆς Πόρνης καὶ δακρῦων ταῖς
ροαῖς* ψυχὴν καθᾶραι πρεσβείαις σου δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἵπὲρ τῶν Σέ ὑμνούντων* μὴ παύη, Θεοτόκε,* τοῦ
ἱκετεύειν ἐλέους τὸν Πρύτανην,* Υἱὸν γλυκύν Σου Ἰησοῦν*
τοῦ ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους Σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,*
μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον,*
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον* καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.* Τὴν τιμιωτέραν
τῶν Χερουβείμ* καὶ ἐνδοξοτέραν* ἀσυγκρίτως τῶν Σερα
φείμ,* τὴν ἀδιαφθόρως* Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,*
τὴν ὄντως Θεοτόκον* Σέ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, πενομένων ὁ φροντιστής,* ὁ τοῦ Παρακλήτου*
διαλάμπας θείῳ φωτί*· χαίροις, ὁ Ῥωσίας* γόνος καὶ
Νοβογράδας,* ἅς περισκέπεις, Πάτερ,* πτέρυξι χάριτος.

Χαίροις, ὁ δεξάμενος τῇ ψυχῇ,* φῶς τοῦ Παρακλήτου*
τὸ φωτίζον καὶ ὀδηγοῦν*· χαίροις, ὁ διδάσκων* καὶ μετὰ
λῆξιν, Τύχων,* ἀλήθειαν Κυρίου* τοῖς θείοις λόγοις Σου.

Χαίροις ἡσυχίας ὁ ἐραστής,* Ζαντόνσκ τῆς ἐρήμου* ἐν
ἡσυχίᾳ ὁ οἰκιστής*· χαίροις ὁ ἀγάπη πλησίον τειρωμένος,*
δι' ἣν τὴν ἡσυχίαν τῷ λόγῳ ἦνωσας.

Δέχου ικετήριον νῦν ὠδὴν,* ἔπιδε ἐπὶ πόνον* καὶ ἐπὶ ἄλγος ἐμῆς ψυχῆς* καὶ ρύου τῆς γεέννης καὶ δεινοτάτου ἐρέβους,* φωτίζων σαῖς ἀκτῖσι* τὸν σέ ὑμνήσαντα.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Καὶ κλείομεν μετὰ τοῦ·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,*
Πρόδρομε Κυρίου,* Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,*
οἱ Ἅγιοι Πάντες* μετὰ τῆς Θεοτόκου,*
ποιήσατε πρεσβείαν* εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς,*
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,*
ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη,*
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς,* ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν.*
Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,*
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.* Ἀλλ'
ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος* καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.*
Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου,*
πάντες ἔργα χειρῶν Σου* καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμ
εθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,*
εὐλογημένη Θεοτόκε,*
ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσωμεν,*

ῥυσθειημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων·*
Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἀπόλυσις. Τῶν δέ
Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ χρ
ιομένων δι' ἁγίου ἐλαίου,
ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β'.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσφεύγοντας πιστῶς,* ἐν τῷ σῶ ναῶ
καὶ τῇ θήκῃ,* Τύχων θεόστεπε,*
ῥύου πάσης θλίψεως καὶ περιστάσεως·*
τῶν παθῶν δέ διάλυσον* τὸν σάλον παιόντων,*
ἅπασι προχέων νῦν* χάριν σωτήριον·* Σὺ γάρ τῆς
Ῥωσίας ὑπάρχεις* καὶ Ζαντόνσκ Ποιμὴν καὶ προστάτης,*
πάντων δέ πιστῶν σεπτὸν ἐντρύφημα.

Δέσποινα πρόσδεξαι* τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου* καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς,* ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,* εἰς Σέ ἀνατίθημι,*
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,* φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δίστιχον.

*Ἐφραῖμ αἰτήσαντος, Πνευματικοῦ τῆς Κύκκου,
Ἀντώνιος ὕψωσεν θεῖω Τύχωνι τὰς χεῖρας,
Αἰτούμενος χάριν ἐλθεῖν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου,
Τοῖς δεομένοις, τῇ σεπτῇ τοῦ Τύχωνος πρεσβείᾳ.*

[1] Ἐποιήθη κατόπιν αἰτήματος τοῦ πολυσεβάστου Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ἀρχιμ. Ἐφραῖμ.

[2] Απότμημα τοῦ ἀδιαφθόρου Λειψάνου τοῦ ἁγ. Τύχωνος φυλάσσεται εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Κέντρου Ἀγιολογικῶν Μελετῶν «Ὁσιος Συμεῶν ὁ Μεταφραστής».

